

MOVIMENT D'ESQUERRES: PER UNA ESQUERRA FORTA MAJORITÀRIA I SOBERANISTA

Ponència política aprovada per l'Assemblea General de MES el dia 9 de juliol de 2016

Catalunya està immersa en un camí que genera fortes esperances però que no està exempt de riscos. Cal treballar fort, en sentit unitari, per arribar a exercir el dret a decidir com a pas per obtenir la plena sobirania. Aquest camí no s'ha de recórrer sense l'impuls d'una esquerra forta i majoritària perquè els valors de justícia i d'igualtat d'oportunitats que aporta l'esquerra es mantinguin sempre en primer pla. Estem ancorats en una permanent crisi econòmica i social que afecta molt negativament a la ciutadania de Catalunya. Sortir d'aquesta crisi: reactivar l'economia per generar ocupació i acabar amb la pobresa i dret a decidir per assumir la plena sobirania, són les tres qüestions que MES, Moviment d'Esquerres inscriu prioritàriament en la seva agenda.

La crisi econòmica iniciada el setembre de 2008 segueix vigent. Els debats inoperants i les propostes de reactivació provinents d'instàncies internacionals, que sempre queden sense concreció, van servint de cortina de fum per difuminar l'inexorable desgast econòmic de la classe mitjana, un cop desactivat el sector laboral que ha estat sotmès a un implacable procés de desregulació.

El panorama és preocupant . La taxa d'atur a l'estat espanyol està per sobre del 21% el segon més elevat de l'OCDE i entre els joves el percentatge dels que no tenen treball supera el 50%. Els sous han estat retallats fins el punt que la paraula mileurista ens evoca una època en què les coses anaven millor. Cada dia són més els treballadors que fent feina a jornada completa cobren per sota del salari mínim.

Aquesta situació ha generat una manca d'esperança de que les coses es redrecin que ha actuat com un ressort per fomentar l'emigració de treballadors, sobretot de joves ben preparats. Entre 2008 i 2016 les persones amb passaport espanyol residents a l'estranger han augmentat un 58% i la xifra d'emigrants ja es situa per sobre dels 2.000.000.

La crisi social adopta noves dimensions amb zones de pobresa on els més malparats són els infants. A moltes escoles es detecten problemes de desnutrició quan els avis no poden actuar com a recurs econòmic supletori. S'incompleix la Llei de Dependència, S'han produït retallades sagnants en tot l'univers de l'estat del benestar que havíem anat construint amb tanta cura. Malalts, discapacitats, matrimonis joves, estudiants i altres col·lectius de risc no han pogut superar les conseqüències d'unes polítiques econòmiques que

ens han retornat a mig segle abans. Un dels episodis més irritants d'aquest procés va ser els d'ajustos en les pensions dels jubilats, una acció situada entre l'incompliment de contracte i l'espoli directe de l'Estat a la gent gran.

Els governs espanyols i dels altres Estats Europeus centren les seves polítiques de reactivació en les xifres macro-econòmiques i només actuen per defensar els interessos de l'oligarquia. S'ha anat avançant paulatinament en la privatització dels dos sectors més sensibles de l'estat del benestar que encara presentaven resistència; educació i sanitat. Privatitzant, retallant, desregulant, demanant préstecs a entitats internacionals i acceptant passivament que des de l'exterior i des de centres de decisió no elegits democràticament pels ciutadans, com el Fons Monetari Internacional o el Banc Central Europeu, es dictin polítiques que van contra els interessos de la majoria. Els resultats de les últimes eleccions al Congrés dels Diputats i al Senat del passat 26 de juny no semblen albirar cap canvi significatiu en aquest panorama.

Mentrestant el sector financer segueix amb la seva pròpia dinàmica depredadora, pilotat per una minoria extractiva i sense ànima que es segueix repartint sous escandalosos, primes exorbitants i jubilacions pròpies de persones sense decència. Després de la fallida provocada per la participació en la creació de la bombolla financera, segueixen desnonant a la gent que no pot pagar unes hipoteques sobredimensionades, acomiaden treballadors i, després que van finançar les seves pèrdues amb les intervencions públiques, utilitzen a favor seu els diners que l'Estat els va canalitzar des de Brussel·les amb l'aval de tots els contribuents. El que hauria de ser la seva missió principal que és atorgar crèdit a les empreses a fi de contribuir a la reactivació econòmica del país només s'utilitza en comptagotes.

El degoteig d'investigacions i les condemnes de polítics i d'alguns empresaris per corrupció política i econòmica, ens resta credibilitat a l'exterior i augmenta el malestar de bona part de la població per l'aparent impunitat amb què tot això es va desenvolupant davant dels nostres ulls. Delinqüents econòmics segueixen lliures com si aquí no hagués passat res i sense mecanismes eficients perquè ens retornin els diners que han robat.

La gent ha deixat d'acceptar un perfil de partits polítics convertits en entitats poderoses i incontestables que creixen per cooptació, tancades en els seus búnquers des d'on dicten de forma opaca les regles de la vida col·lectiva. Però sobre tot, la gent ha deixat d'acceptar la connivència entre polítics, financers i determinats sectors empresarials que han provocat uns nivells de corrupció individual i de partit que poden posar en perill el mateix sistema democràtic si no trobem ràpidament els camins necessaris de neteja, redreçament i reparació.

Tot i els resultats del 26 de juny es registren indicis de que el canvi va essent una realitat. A les eleccions locals de maig del 2015 i a les autonòmiques de setembre del mateix any ens vam fer lloc en el mapa polític noves forces emergents de diversa ideologia però que compartíem una crítica semblant sobre com de malament els partits polítics tradicionals estaven realitzant la seva funció. El canvi més fort es va produir a les penúltimes eleccions generals. El 20D va significar la fi del bipartidisme imperfecte que havia dominat l'escenari polític espanyol durant els anys de la transició. Les dificultats per arribar a un pacte per part del PP i del PSOE amb les noves forces va deixar al descobert unes inèrcies que mostraven la seva ceguesa per entendre els canvis que impulsen els electors.

A Catalunya, la crisi també és molt negativa. El deute acumulat pel Govern de la Generalitat es deu en gran part al desequilibri de les balances fiscals amb Espanya que ens imposa des de sempre unes transferències de diners a l'Estat molt superiors al que aquest ens torna. Això sumat a la impossibilitat que Catalunya pugui recórrer al crèdit directament, fa que les retallades aquí hagin estat especialment exigents i que el govern de l'Estat, l'únic que ens pot fer transferències de diners, ens sotmeti a un xantatge i una agressió permanent. D'una banda, els fons arriben amb retard i amb comptagotes, cosa que obliga a que el Govern català aparegui com un morós habitual per fer front tard i malament a les seves obligacions econòmiques. D'altra banda, el govern d'Espanya segueix en la seva línia d'agressió a Catalunya i a les seves institucions. Els exemples més assenyalats dels últims anys va ser l'aprovació de la LOMCE elaborada amb una clara intencionalitat política i el constant recurs al Tribunal Constitucional per impugnar acords del govern català i del nostre Parlament com la declaració del 9 de novembre de 2015. Una de les accions més innobles ha estat provocar l'anul·lació del decret de pobresa energètica de Catalunya. Les converses gravades entre el ministre de l'interior i el director de l'Oficina Antifrau, i el coneixement de l'existència d'un pla secret sobre Catalunya reforcen aquesta anàlisi.

Cal assenyalar també que l'enfocament lliberal conservador que el Govern de Convergència va donar a la seva gestió de la crisi va provocar que la Conselleria de Sanitat i els que dirigien Ensenyament i Universitats aprofitessin aquests anys de crisi, igual que va fer el govern espanyol del PP, per començar a canviar l'actual model públic i transformar-lo en un sistema de gestió on els interessos dels privats i dels que busquen fer negoci amb la Sanitat i amb l'Ensenyament s'anessin situant en millors posicions. Sortosament el Govern de Junts pel Si treballa perquè aquests processos no avancin.

Per intentar comprendre la crisi a Catalunya d'una forma més completa cal tenir en compte però un element certament contradictori que es contraposa al pessimisme de l'ambient: La voluntat de sobirania que s'expressa amb una

majoria independentista en el Parlament i la demanda del dret a decidir que aplega al 80% dels catalans, de forma transversal, fa que aquest període de crisi es combini amb un sentiment d'esperança posada en una Catalunya que de forma lliure ha decidit escriure el seu futur.

DESFETA DE L'ESQUERRA HISTÒRICA

La Revolució Neoliberal conservadora va ser el fruit d'una tasca sistemàtica de caire conspirador impulsada i finançada des de la dècada dels setanta pel capitalisme nord-americà més extremista que va tenir com a grans impulsors ideològics els think tanks de la dreta. Com ha escrit Gerges Lakoff referint-se a ells, els més petits i eficaços tenen uns pressupostos entre els quatre mil i els set mil milions de dòlars a l'any. Les operacions grans arriben als trenta milions anuals. Contracten intel·lectuals, inviten talents, tenen cents d'investigadors i especialistes en màrqueting ideològic i van construïnt capital humà en forma de contractes de treball, beques, estades d'estudis, creació de xarxes de contactes. Així és com van crear i continuen generant el cos ideològic neoliberal.

Quan Margaret Thatcher i Reagan van arribar al poder no solament van accelerar la caiguda del comunisme, amb les grans inversions americanes en armament a les quals la URSS no va poder respondre, sinó que de forma sistemàtica des de l'entorn dels seus governs es combatia i es ridiculitzava tot el que fos públic. Disminueixen el poder dels Estats creant un clima asfixiant en favor de la desregulació per donar llibertat total als mercats i privatitzen les empreses públiques propietat dels ciutadans, a Estats Units, a Europa i per extensió a Amèrica Llatina i a alguns països d'Àfrica i Àsia. A Espanya i Catalunya s'han seguit les mateixes directrius.

La desregulació sense fre dels mercats i la cobdícia dels que s'aprofitaven de la situació va culminar amb la crisi de les subprimes i l'enfonsament d'importants entitats financeres nord-americanes. Aquest fet que va tenir una gran repercussió a tot el món, vist ara en perspectiva, va ser la porta de les restriccions, de la devaluació de la força del treball i de l'actual expropiació dels estalvis de la classe mitjana.

Per desgràcia l'onada ideològica neoliberal també va penetrar i va transformar en part el socialisme. En una majoria de partits de la Segona Internacional es van imposar els corrents socialistes-liberals i aquests partits algunes vegades, des del govern, van imposar l'ajust neoliberal perdent en aquest viatge les senyes d'esquerra que sempre havien caracteritzat al socialisme democràtic. Cal reconèixer que molts partits socialistes en els últims anys han aplicat polítiques elitistes a gairebé tots els països en els quals han governat provocant

L'augment de les diferències entre rics i pobres i, en el sí de les empreses han permès l'augment de les diferències entre els sous més alts i més baixos. Han rebaixat fiscalitats als rics. Han privatitzat béns públics. Finalment han protagonitzat retallades socials.

Com a conseqüència natural els electors han anat abandonant les seves preferències pels partits d'esquerra tradicionals. A Itàlia el PSI es va dissoldre el 1994 perquè totes aquestes pràctiques polítiques es creuaven amb la corrupció dels seus líders. El 2016 el PSOE ha obtingut a l'Estat Espanyol el pitjor resultat de la seva història. El Labour també ha obtingut al Regne Unit els pitjors resultats de la seva història des de 1931. A Holanda, Suècia i Àustria les desfetes es van produir entre el 2009 i el 2012. A Grècia el 2014 i encara continuen en situació precària.

La situació no és millor a Catalunya. El PSC ofereix igual que altres partits una imatge notable de burocratització. La majoria dels seus dirigents estan professionalitzats en els càrrecs públics. La societat capta que l'actual lideratge ha fet bo l'atribut de sucursalista que li atorga la societat catalana. Es pot afirmar que el PSC actual ha deixat de ser alternativa de govern a Catalunya.

UNA ESQUERRA CATALANA FORTA I MAJORITÀRIA EN UNA CATALUNYA CONSTITUENT

A la vista d'una situació tan negativa un grup de persones impulsades a buscar el canvi i el redreçament de l'escenari social, econòmic i polític moguts pel pas endavant donat pel poble de Catalunya exigint els seus drets, vam crear Moviment d'Esquerres (MES), un partit que va ser el resultat de la fusió de NetCat amb Moviment Catalunya al qual s'hi van sumar moltes persones independents. Som gent provinent de tot l'àmbit de l'esquerra política, molt d'ells socialistes, de la tasca municipal, de les organitzacions no governamentals, de l'activitat mediambiental, membres actius dels moviments socials, intel·lectuals, treballadors, professionals, i autònoms.

L'objectiu que vam proposar en constituir el Moviment d'Esquerres va ser posar les bases i retrobar l'impuls necessari per la construcció d'una esquerra catalana forta, amb capacitat de govern a l'altura dels anhels sobirans de Catalunya i amb capacitat de resposta front el greu repte econòmic i social que tenim plantejat.

Avui, després de la nostra presentació a les eleccions municipals i a les autonòmiques - a aquestes últimes formant part de Junts pel Si - som un partit en creixement que té més de cent representants municipals entre alcaldes i regidors, i la presència d'un Diputat al Parlament Europeu i la d'una diputada dins del grup de Junts pel Si en el Parlament de Catalunya.

La ponència que van aprovar els participants en el Congrés fundacional assenyalava que la creació de MES significava un pas endavant amb la voluntat de construir una nova forma de fer política: participativa, transparent i bàsicament dirigida al bé comú, i també impulsant els valors cívics i republicans, tot prioritant l'educació i la cultura.

Com a socialistes democràtics, de la tradició dels quals venim, volem fer valer els encerts que han permès frenar especulacions, retornar dignitat a les nostres ciutats, convertir necessitats en drets, dotar el país d'un immens actiu de serveis i equipaments públics, acompanyar les persones en situació de fragilitat i/o vulnerables o salvaguardar paratges en perill de desaparició. Això ho hem demostrat quan hem governat dins un Govern de Progrés, que trencà l'aplicació de les polítiques conservadores del pujolisme, on Pasqual Maragall va demostrar que fer un govern al servei de la majoria i amb polítiques progressistes ha estat i és possible.

No prediquem cap foc purificador ni cap solució definitiva. Seríem profundament injustos amb el gran nombre de persones honestes que van fer possible les conquestes socials de les quals ara gaudim. I seríem profundament ingenus si indiquéssim camins planers o futurs paradisiacs.

Moviment d'Esquerres es va posar en marxa com un partit amb voluntat de fer foc nou i impulsant un nou discurs a partir d'una diagnosi que ha de permetre superar els reptes actuals, recuperant i posant al dia allò que era bo i per orientar-lo cap a una nova etapa del segle XXI on el dret de la ciutadania a la inclusió social establirà un nou marc de relacions econòmiques i entre persones. Ens proposem treballar intensament per aconseguir una nova distribució de poder en forma participativa i més democràtica, en una Catalunya sobirana compromesa amb la ciutadania que està patint de forma alarmant i injusta, el fet que les seves trajectòries vitals es posin en risc. Una Catalunya Estat que des de la seva sobirania nacional decideixi el seu futur en el context de les nacions.

Estem treballant intensament per proposar i aconseguir una distribució de poder nova i una organització política i territorial diferent més lleugera, efectiva i participativa. Els ciutadans de Catalunya mereixem institucions de Govern plenament democràtiques en les quals l'eficiència estigui en tot el conjunt de l'administració i els serveis públics, evitant duplicitats, càrrecs innecessaris i privilegis de qualsevol mena.

Som un partit municipalista. Per això volem uns ajuntaments amb la màxima autonomia i amb els recursos econòmics que mai no se'ls han concedit, i associats en xarxes reals de cooperació oberta en els territoris respectius.

Volem una Catalunya sobirana, una Catalunya-Estat compromesa amb la ciutadania, que recuperi les prioritats que haurien de caracteritzar la política d'esquerres del segle XXI: sanitat universal, protecció i inclusió social, educació i cultura, economia productiva i col·laborativa, defensa del bé comú i respecte mediambiental.

L'onada expansiva de la crisi financera del 2008 als EUA ha portat a la UE a múltiples crisis que fan que Europa visqui avui una de les seves hores més difícils.

Les mesures que es van posar en pràctica per afrontar les crisis financeres i econòmiques s'han demostrat insuficients i injustes i han posat de manifest la manca d'instruments adequats de la Unió per fer front als seus reptes.

Les mesures han evidenciat una manca de maduresa del projecte europeu, i el que és pitjor, han agreujat la percepció dels ciutadans en el sentit que Europa ha deixat de ser garantia de seguretat, esperança i protecció per passar a ser percebuda com inhòspita i causant dels problemes.

Assistim avergonyits com una UE de 500 M de ciutadans no és capaç d'acollir-ne 1,2M que fugen de la barbàrie de l'Orient Mitjà.

Veiem preocupats la taxa d'atur entre els joves disparada a més del 20% a tota Europa.

I contemplem atemorits com la guerra global del terror, la nova guerra del segle XXI, es combat només amb armes, serveis secrets i d'intel·ligència i amb una manca de coordinació entre els socis de la UE.

En aquest escenari és en el que avui es debat Europa. Els populismes de tota mena campen per una part important de països europeus que hi troben un terreny abonat pel seu creixement. No s'explica el Brexit, precisament, sense apel·lar al populisme xenòfob i al discurs antiimmigració d'una part de la societat britànica.

Nosaltres diem que aquesta Europa no és la que volem ni la que necessitem. Els populistes també es queixen d'aquesta Europa. La gran diferència és que per nosaltres el problema és la manca d'Europa, i que per tant, la solució no és abandonar-la sinó construir-la d'una altra manera.

El primer i principal és fer-ho no d'esquena als ciutadans, sinó a partir de les seves decisions. Enfortir-la democràticament.

Però per posar les bases avui a una nova proposta d'esquerra cal reconèixer en primer lloc que els creadors dels discursos favorables als interessos del capital han guanyat una batalla important en constituir el que se n'ha dit "un govern invisible". Han aconseguit que les antigues masses del segle XX es desmobilitzessin amb l'ajut d'una expansió de les noves tecnologies dirigida pels mercats i la globalització del mercat de treball. Avui la majoria dels processos de producció es desenvolupen en xarxes opaques de treball precari. Els discursos publicitaris i propagandístics finançats pel capitalisme han aconseguit manipular hàbits i opinions buscant la destrucció sistemàtica del col·lectiu per fer aflorar personalitats individualistes mogudes sobretot pels seus desitjos hedonistes de consum i de possessió.

Alguns programes aparentment d'èxit presentats per partits d'esquerra en les últimes dècades partien del reconeixement i l'acceptació acrítica d'aquest canvi i intentaven connectar amb aquesta nova realitat i aprofitar-se'n encara que fos a canvi de perdre la seva pròpia identitat de força transformadora en favor de les classes mitjanes i treballadores. Les victòries electorals i els períodes de govern de líders aparentment esquerrans com Blair a Gran Bretanya, Schröder a Alemanya i en bona part de Rodríguez Zapatero a Espanya no només va acabar deixant els seus partits en situació propera al desastre, tal com hem assenyalat abans, sinó que també han deixat un mal regust als que els van votar.

Només des del reconeixement d'aquests errors podem construir de nou un programa d'esquerra, transformador i al servei de les classes mitjanes i treballadores. Com afirma avui el pensament progressista, la societat ja no es pot organitzar en torn de l'individu dissolt en la massa sinó en base a la multitud considerada com a suma de singularitats autònomes. La multitud és un nou subjecte polític que tot i estar dispers s'organitza en totes les formes possibles mitjançant les xarxes socials, el contacte directe, les comunitats virtuals, el treball conjunt per uns objectius concrets, els clubs, les ONG, les associacions ...

L'instrument d'entesa, de connexió, d'ampliació i de creixement és el llenguatge, que es converteix en el gran mitjà de treball cognitiu, i l'educació, com a procés de conscienciació dels individus. Tots som conscients que és l'hora que des de totes les vessants de l'esquerra treballem com a forces cohesionadores per dotar als que ens considerem part d'aquesta multitud d'un projecte polític. Moviment d'Esquerra està per aquest objectiu d'apuntar bé i desmuntar i capgirar l'actual poder financer que ha aconseguit sostreure al poder polític la capacitat d'organitzar la societat entorn a valors constructius.

El programa de govern que pugui unir un ampli espai polític d'esquerra a Catalunya ha de desterrar els trets que han dominat la vida econòmica i

política en les últims anys: egoisme, insolidaritat social, afany de lucre, competitivitat extrema i explotació d'uns pels altres i ha de retrobar aquells valors que han impulsat sempre l'esquerra política; justícia, llibertat, equitat, solidaritat, fraternitat, benestar col·lectiu i defensa del bé comú.

A Catalunya cal que desenvolupem un projecte vertaderament alternatiu al nacionalisme conservador, que sigui al mateix temps un instrument de cohesió social pels qui no es sentin representats per la dreta, per abordar conjuntament la construcció política i social de Catalunya. Nosaltres treballem en un programa que recolzat en la transversalitat del republicanisme sigui altaveu i reculli les noves sensibilitats socials majoritàries, el mediambientalisme, la igualtat de gèneres, l'anticonsumisme i l'antiautoritarisme. És un programa que promou un ampli espai social i polític d'esquerra on se senti reconegudes les arrels que van moure l'esquerra catalana entre el 1931 i el 1937, els moviments i les organitzacions obreres, el socialisme i els corrents progressistes de la petita burgesia, que després de la guerra civil van alimentar l'activisme contra la dictadura i que han participat des del Parlament i des dels governs d'Entesa a defensar els interessos populars i a obrir vies perquè Catalunya obtingui els nivells d'autogovern que vol la seva gent.

Hem de completar un programa doncs, que lluny de la utopia, però lluny també del conformisme, obri de nou el combat de les idees. Després de trenta anys d'involució i d'injustícia, és hora que la vida col·lectiva torni a estar presidida pels drets humans i per les idees que busquen el bé comú.

PROPOSTES PER A LA SORTIDA DE LA CRISI I BASES PER UNA NOVA ECONOMIA

El nostre projecte de progrés, de vocació majoritària, com va fer la socialdemocràcia europea durant molts anys en acabar la Segona Guerra Mundial liderarà políticament un model de desenvolupament econòmic orientat a minimitzar les desigualtats socials. Per això cal un nou pacte entre les classes populars i les classes mitjanes per construir un nou contracte social. El més urgent en aquest moment és la reactivació de l'economia a partir d'una política creditícia que enterri la deriva destructiva del teixit social i productiu de Catalunya amb les conseqüències que ha tingut d'atur i de falta d'oportunitats als joves perquè s'integrin al mercat laboral. Cal unir les veus de Catalunya a totes aquelles instàncies que demanen la represa de l'economia com a mitjà per restaurar l'equilibri social exigint al BCE que financi directament els Estats i els programes d'inversió pública. La crisi l'han de pagar els que l'han provocat i no el conjunt de la població.

Veiem imprescindible la presència moderadora de l'Estat en el desenvolupament econòmic. Creiem en l'economia de mercat mentre aquest mercat fomenti l'economia social que exigeixen tantes constitucions de països occidentals. Estem contra la regulació per la regulació però defensem la necessitat de regular els mercats de forma flexible el mínim necessari perquè compleixin la seva finalitat social.

Cal desenvolupar un programa econòmic a mig i més llarg termini que posi les bases d'un sistema que prioritzi obertament l'economia productiva, per sobre de l'economia financera que ha d'estar al seu servei. Cal un canvi de model productiu que aposti per una economia basada en la producció de béns materials i immaterials, culturals i artístics tot apostant per l'especialització en els sectors amb avantatges competitiu i major valor afegit, amb polítiques ambicioses en innovació i de R+D+I. Cal comptar en tot això amb una pràctica regular de concertació entre el públic i el privat que aconseguixi resultats multiplicadors. Potenciant un sistema universitari on la recerca i la transferència de coneixements esdevinguin elements centrals. Un model productiu que alhora signifiqui una transició cap un sistema del tot sostenible i que fomenti el protagonisme del Tercer Sector impulsant les energies d'origen renovable l'eficiència energètica i la reducció dràstica d'emissions d'efecte hivernacle.

Cal promoure un nou concepte d'èxit empresarial fomentat en el compromís amb rendiments socials, ecològics, democràtics i de justícia distributiva. Les empreses que ho facin podran oferir els seus productes ètics a preus competitiu perquè gaudiran d'incentius legals: taxes d'impostos reduïts, crèdits amb interès reduït, prioritat en la compra pública i programes d'investigació...

Aquesta filosofia de cerca del bé comú és la que volem aplicar al món financer. Calen reformes estructurals que aconseguixin una nova regulació de l'economia financera perquè el sistema bancari integrat a tot l'espai de la Unió Europea actuï com a motor de desenvolupament amb polítiques creditors efectives però estem manifestament contra les pràctiques bancàries opaques i contra la posada en el mercat de tot tipus de derivats financers especulatiu.

Ens manifestem a favor de nacionalitzar o permetre el tancament de bancs fallits després de salvaguardar el diner dels impositors.

Creiem que un sistema bancari mixt amb un fort control polític del sector públic pot ser un bon camí per retornar al sistema bancari el seu paper original. Cal deixar d'aportar més fons públics als bancs i cal demanar responsabilitats penals i que tornin els diners els que han delinquit provocant el desgavell financer dels últims anys.

Volem aclarir que la nostra visió d'una presència pública en l'economia no es basa en la contractació de funcionaris sinó en la recuperació de poder regulador i de foment a l'Estat perquè administri, atorgant mitjançant concessions controlades gestió indirecta de servei públic a les empreses de cada sector que concorrin. Cal completar aquest programa econòmic marc amb altres punts que ens semblen d'interès prioritari:

- Combatre amb mesures efectives els paradisos fiscals
- Transformació democràtica dels actuals organismes de decisió internacional: BCE, BH, FMI, UMC.
- Apostem per una nova creació de Caixes d'Estalvi blindant la seva naturalesa original d'entitats no capitalistes d'economia social
- Defensem la renacionalització d'empreses privatitzades sobretot en l'àmbit de les energies i les telecomunicacions, per elaborar polítiques industrials públiques
- Creació d'empreses eficients en el sector públic per impulsar la investigació i la creació de patents
- Rebaixar dràsticament la despesa militar
- Fer polítiques i legislar en favor de la sobirania alimentària i energètica de Catalunya
- Fomentar el Tercer Sector de l'Economia amb discriminació positiva a favor de cooperatives i empreses sense ànim de lucre quan s'atorguen contractes públics. Fomentar l'aparició i el creixement d'aquestes empreses cooperatives i sense ànim de lucre en tots els sectors, desgravant i donant incentius fiscals i de crèdit
- Legislar en favor de les energies renovables i per la protecció del mediambient. Creació d'una empresa pública catalana d'energies renovables
- Polítiques de defensa dels sectors agroramaders, forestal i pesquer, revitalitzant les explotacions petites i mitjanes fomentant el cooperativisme i garantint preus justos
- Polítiques de promoció i equitat econòmica fiscal i social per les formes de treball autònom i per la petita i la mitjana indústria, amb servei de suport als emprenedors i amb el foment del crèdit
- Reordenació del sector comercial evitant que les grans superfícies ofeguin al petit comerç i als petits productors

- Rebaixa i control permanent de l'endeutament públic per no hipotecar el benestar i les prestacions públiques de les futures generacions

UNA ECONOMIA EN FAVOR DELS QUE PODEN I VOLEN TREBALLAR

L'economia ha d'estar al servei de la gent. Per tant és molt important definir, juntament amb un programa econòmic, la manera en que el desenvolupament que es proposa ha d'afavorir als seus protagonistes és a dir, als treballadors i no als especuladors i als oportunistes. Ja hem assenyalat que les tendències que es detecten avui a nivell global busquen la desregulació total del treball per ampliar l'actual economia de mercat cap el que se n'ha dit una societat de mercat i intenten també una globalització dels preus del treball homogeneïtzats a la baixa. Som conscients que a mig termini la societat no es podrà posar basar en el treball com l'hem tingut concebut fins ara. Les anàlisis prospectives afirmen que no hi haurà feina per a tothom la majoria de les empreses dependran menys dels treballadors ja que els actuals processos de feina es van substituint per màquines robotitzades. En aquest context cal que l'esquerra sense deixar de treballar per la plena ocupació no solament lluiti per aturar aquests objectius sinó que des de governs, des de l'oposició, i des de totes les institucions on tinguem presència i força tractem que es reverteixin les actuals tendències i es lluiti contra la precarietat de forma efectiva. Cal derogar les successives reformes laborals que no han estat altre cosa que passos enrere. Cal apujar el salari mínim interprofessional per sobre dels 1.000 euros, cal fixar sous màxims en les empreses públiques, cal legislar perquè en el sí de les empreses de tot tipus la màxima correlació entre el sou més baix i el més alt sigui 1/20, cal fomentar i millorar el tipus de contractació per joves. És necessari ampliar la protecció laboral i salarial dels treballadors a temps parcial. Cal facilitar i protegir el treball autònom. S'ha de seguir legislant per la igualtat laboral d'homes i dones, retornar l'edat general de jubilació als 65 anys i democratitzar l'empresa creant el marc legal perquè torni a prendre força mitjançant organitzacions obreres renovades, la participació dels representants dels treballadors en els organismes de decisió.

La recuperació de la plena ocupació serà un objectiu primordial i una responsabilitat pública. Cal defensar especialment els col·lectius en risc d'exclusió social i els aturats de llarga durada (joves, majors de 45 anys, dones...). Cal un Pla Extraordinari d'inversió públic i calen polítiques imaginatives: formació orientada a les necessitats de les empreses i per competències, treball i formació, programes d'orientació i millora de l'ocupabilitat de les persones, programes mixtos per a la reinserció laboral, bonificacions i exempcions fiscals a la contractació, a les bones pràctiques

per part de les empreses... Cal revisar el model actual d'accés al món laboral garantint l'ocupació al llarg de la vida, incardinant formació/inserció en un sistema que tingui en compte les necessitats productives i reproductives i de reciclatge continu. Cal prioritzar l'orientació i acompanyament a aquelles persones que es poden trobar en situació d'exclusió del mercat laboral en qualsevol moment de la seva vida. Cal combatre les formes de precarització creixent, com també establir mecanismes pel repartiment del treball disponible i la progressiva reducció de les jornades, fets que han de contribuir a la millora de la nostra qualitat de vida. En el cas dels autònoms proposem que les seves quotes s'estableixin en funció del que ingressen. També proposem que les persones cuidadores puguin cotitzar.

PER UNA FISCALITAT PROGRESISTA

La fiscalitat ha estat un dels continguts predilectes de la propaganda pagada pel nou capitalisme. “La fiscalitat va contra els individus, la fiscalitat va contra la llibertat” Ha estat com un mantra escrit i repetit de forma insistent fins al punt que els polítics progressistes, els que creuen en el paper clau dels impostos per consolidar un espai públic democràtic i igualitari i creuen també en la necessitat de polítiques de benestar social, presentin de vegades els seus programes fiscals com una cosa gairebé vergonyosa. També han aconseguit contaminar a molts mitjans de comunicació. Molts d'ells quan es refereixin a baixades d'impostos parlen d'“alleujament fiscal” com si els impostos fossin una veritable malaltia.

Cal retornar a retrobar el sentit social tot acabant amb els privilegis a les rendes del capital envers les del treball. Això ho farem gravant més als que tenen més i després de la gran acumulació de diners que hi ha hagut les últimes tres dècades, imposant impostos especials a les grans fortunes.

Considerem urgent introduir de forma generalitzada la taxa sobre transaccions financeres, gravar amb impostos específics als exiliats fiscals, evitar i combatre el frau fiscal, els paradisos fiscals i les múltiples formes d'elusió fiscal de les grans corporacions. També és urgent efectuar una ferma inspecció a les empreses que aconsegueixin contractes públics i desarmar el frau legal que es permet actualment mitjançant les SICAV.

Cal evitar una pressió excessiva dels impostos indirectes que graven el mateix a rics i pobres. Cal abaixar els de les rendes baixes i mitjanes i compensar-ho amb l'augment de manera notòria dels impostos sobre els beneficis, els grans patrimonis i les successions de grans fortunes. Això cal fer-ho.

També cal mantenir els ajuts a la cultura a l'edició de llibres, al cinema i a tota la producció audiovisual, al teatre, a les arts i cal retrotraure el percentatge de l'IVA per productes i serveis culturals als nivells anteriors a les últimes reformes. En aquest terreny es fomentarà el mecenatge. També es rebaixarà l'IVA a determinats productes sanitaris

MANTENIR I CONSOLIDAR L'ESTAT DEL BENESTAR

Ens manifestem com una formació que prioritza la creació d'oportunitats més que a assistencialista. Però això no contradiu la construcció i el manteniment de les seguretats bàsiques de l'Estat del Benestar. Educació i cultura al llarg de la vida per capacitar ciutadans i ciutadanes lliures i responsables, sistemes de protecció social sòlids, adaptables als canvis demogràfics, a l'envelliment i a la diversitat familiar i social amb pensions, renda bàsica de dignitat, sanitat i prestacions familiars garantides.

La construcció de l'Estat del benestar als països de l'occident europeu, la penetració del seu esperit a les polítiques socials desenvolupades per molts països a tots els continents marca, segurament, el moment històric en que en els països occidentals la política i les decisions col·lectives van estar més impregnades dels valors positius, de respecte i de solidaritat entre les persones en el sí de cada país. Als trenta anys que van entre el 1950 i el 1980 se'ls ha assenyalat molt favorablement per aquest fet. Sabem que tot aquest edifici social construït amb tant esforç col·lectiu fins a finals del segle XX ha anat perdent força. En el centre de l'estat del benestar sempre hi ha estat la sanitat i l'educació gratuïta i la protecció de la vellesa i dels infants i joves. Avui, no ens cansarem d'insistir-hi, es treballa de forma conspirativa per privatitzar-ho tot. Des de l'esquerra ens hi hem d'oposar fermament. Cal també que ens centrem en uns objectius immediats i en altres a mig termini. En l'actual situació ens sembla urgent aconseguir rebaixes fiscals per articles de primera necessitat. Cal potenciar l'existència de menjadors a les escoles públiques, que donin esmorzars i dinars als nens en zones d'exclusió. El pretès horari continuat d'escoles i instituts mai ha de ser a costa de tancar menjadors. Hem de treballar perquè es facin realitat les propostes de la Plataforma d'Afectats per la Hipoteca. Al mateix temps cal aconseguir que es destini un percentatge del PIB (mínim del 2%) a la creació d'habitatge social transformació de lliure en social per sortir també de l'actual paràlisi del sector. S'han d'allargar les prestacions d'atur a parats de llarga durada, incrementar la protecció de persones i famílies necessitades per evitar situacions límit i cal donar sanitat gratuïta a desocupats i gent sense casa que no tinguin fonts d'ingressos.

Entre les mesures que s'hauran d'adoptar en el mig termini assenyalarem les següents:

- Retornar al sector públic tots els serveis sanitaris privatitzats en els últims anys
- Revisar els sistemes de concerts en l'ensenyament privat i augmentar les inversions en l'ensenyament públic
- Retornar el preu de les matrícules universitàries als seus valors d'anys enrere quan estudiar a Catalunya no era més car que fer-ho a la resta de l'Estat i als països més avançats d'Europa, com passa actualment. Aquesta rebaixa s'ha de fer extensiva a la F.P. de grau superior
- Impulsar la creació d'habitatge social municipal de lloguer
- Implantar la renda mínima garantida i crear les condicions per implantar de forma progressiva una renda salarial bàsica de caràcter universal que eviti les situacions de pobresa extrema
- Augmentar la protecció a les famílies nombroses i a les monoparentals, als ancians necessitats i als discapacitats
- Blindatge per llei dels drets socials i la despesa social, amb la finalitat d'impedir noves retallades als pilars de l'Estat del Benestar. Aquest esperit l'introduïrem en la nova Constitució del Catalunya
- Treballarem per tal d'arribar a un model de societat igualitària en relació a la participació de les dones en tots els àmbits. Cal crear un marc social contra la violència de gènere. Cal retornar-los també el dret a decidir sobre el propi cos. El permís de maternitat que s'ampliarà a sis mesos es concedirà als dos progenitors de manera no transferible
- Impulsarem mesures encaminades a promoure la inclusió social de totes les persones arribades al nostre país tot facilitant el reagrupament familiar
- Fomentarem la pedagogia de la Pau i la difusió de la cultura de la Pau i No-violència

Estem per una economia mediambientalment sostenible i socialment justa. La nostra aposta és per una economia que contribueixi al benestar col·lectiu de les generacions actuals, però també de les futures. Hem d'aplicar a casa nostra i hem d'intentar influir en els sistemes globals de governança per fer front als grans desafiaments mediambientals, al esgotament dels recursos naturals i al gravíssim problema de l'escalfament global i el canvi climàtic. La nostra aposta

és anar cap a una economia que proporcioni prosperitat sense hipotecar el futur del planeta.

També advoquem per una generació i distribució descentralitzada de l'energia d'origen renovable – fotovoltaica, eòlica, geotèrmica, biomassa... – amb una gestió mitjançant Ens sorgits de mancomunitats voluntàries d'ajuntaments i amb xarxes intel·ligents per a la seva optimització i per a l'intercanvi de dèficits i superàvits entre les diferents àrees geogràfiques europees, amb les quals cal concloure el mercat energètic unificat europeu.

“Un model productiu que ahora signifiqui una transició cap un sistema del tot sostenible i que fomenti el protagonisme del Tercer Sector impulsant les energies d'origen renovable, la transició energètica i la reducció dràstica d'emissions d'efecte hivernacle.”

Cal completar aquest programa econòmic marc amb altres punts que ens semblen d'interès prioritari:

- . Liderar la lluita per combatre el canvi climàtic, legislant i invertint en la reducció d'emissions contaminants i d'efecte hivernacle de la indústria, de l'agricultura, i de la ramaderia. Implantar el re-aprofitament dels residus, el sistema de retorn d'envasos i d'embalatges, així com avançar cap a una agricultura i de ramaderia bio-sostenibles.
- . Garantir la qualitat de l'aire amb el transport individual no contaminant i el transport públic sostenible.
- . Reduir els consums d'aigua d'ús domèstic, industrial i agrícola. Implantar un sistema públic i transparent de gestió de l'aigua en tot el seu cicle i en tots els seus usos.
- . Preservar la biodiversitat, el medi natural, i la riquesa ambiental i paisatgística de Catalunya, compatible i complementària amb una activitat de serveis, industrial, agrícola i ramadera, respectuoses mediambientalment.

PER REGENERAR LA POLÍTICA

La suma de tot el que ha passat en els últims anys ha convertit la necessitat de regenerar la política, en una demanda social absolutament prioritària. És necessari tornar a pensar alguns posicionaments que aguanten la nostra democràcia per augmentar la seva qualitat. És el repte que ens planteja una realitat canviant. En molts pocs anys hem passat d'ordres socials relativament establerts amb escales de desigualtat neutralitzada per les polítiques

redistributives a una situació convulsa dominada per la fragmentació, amb l'aparició de molts eixos de desigualtats.

En lloc d'afrontar aquestes noves realitats que venien acompanyades de greus problemàtiques, la política institucional ha evolucionat en sentit contrari allunyant-se dels problemes reals, generant un desprestigi dels seus actors institucionals –sobretot els partits- que amenaça el mateix sistema democràtic. El més sagnant ha estat la corrupció. Per això és tan necessari treballar per un nou model que retorni la fe en la representació democràtica. Cal reformar el sistema amb la convicció de que la política no acaba en les institucions. Cal desplaçar l'eix de la política des d'elles als interessos de la gent. Per això cal passar d'una democràcia representativa a una democràcia participativa. En primer lloc cal, sobretot, reformar els partits i el seu marc legal de funcionament per sostreure'ls hi poders innecessaris i que aquests siguin transferits a la gent. Les nostres propostes per regenerar i tornar el prestigi a la política són:

- Cal treure als partits el monopoli en la selecció dels candidats, diputats i regidors mitjançant eleccions primàries i rebaixant la dependència dels electes respecte als propis partits. Cal disminuir de forma significativa el poder de l'aparell dels partits.
- Establiment d'una vinculació i d'una relació permanent entre els electors i els seus representants democràtics, no tan sols en els períodes electorals, sinó durant tot el seu mandat. Això hauria de concretar-se en la definició de circumscripcions electorals unipersonals. Però per evitar la potenciació del sistema majoritari que això provocaria proposem que la futura llei electoral creï una llista d'abast estatal que adjudicarà representants en funció de la suma dels vots de cada partit que en les seves diverses circumscripcions no hagi servit per obtenir representants.
- Establir limitacions reals en la renovació de mandats dels càrrecs institucionals i dels càrrecs a l'interior dels partits. Cal evitar la professionalització en la política responent al que manifesten els ciutadans i ciutadanes
- Promulgació, després de trenta-dos anys, d'una llei electoral catalana pròpia, avui encara pendent perquè així ha convingut als interessos partidaris del centre-dreta
- Accés públic al coneixement i al control dels recursos dedicats al manteniment de les forces polítiques, amb una regulació més exigent
- Experimentació de nous avenços en la iniciativa popular i en la participació oberta dels ciutadans en la presa de decisions significatives

- Instaauració efectiva d'una funció d'avaluació i fiscalització contínua i rigorosa dels serveis i les polítiques públiques
- Impuls de formes de cogestió ciutadana dels serveis públics, a partir dels usuaris i dels consumidors

L'EXERCICI DEL DRET A DECIDIR UN REPTE UNITARI

La perspectiva federal i plurinacional de l'Estat Espanyol, que semblava contemplada en el pacte constituent ha quedat desterrada per la majoria de forces estatals. Al llarg de gairebé quaranta anys que han passat des de la seva aprovació la Constitució Espanyola s'ha desenvolupat en sentit invers a les expectatives que va justificar el suport rebut des de Catalunya. El que havia de ser un primer pas i un camí en la recuperació dels nostres drets i aspiracions de reconeixement nacional s'ha transformat en una coartada jurídica que permet respondre amb un no sistemàtic a les ofertes formulades des d'aquí. Per contra en els últims deu anys s'ha promogut per part dels governs de l'Estat una política recentralitzadora que s'ha manifestat en forma d'invasió de competències i de retallades contra l'autogovern català.

En raó d'això el sentiment independentista que en els inicis de la transició es configurava com una proposta minoritària ha passat a ser un objectiu transversal que inclou a amplíssims sectors de la Catalunya més dinàmica. És el moment que aquesta creixent voluntat de sobirania doni el pas definitiu vers la constitució d'un Estat propi amb la presència com a actor principal d'una esquerra catalana potent, perquè la Catalunya-Estat no pot fer-se a mida única de la ideologia liberal de centre-dreta. Cal que el projecte nacional de la República Catalana es vesteixi des de la pluralitat de forces i des de la unitat d'objectius.

Des que vam crear Moviment d'Esquerres l'exigència de exercir el dret a decidir ha estat un punt de trobada de la immensa majoria de catalans que es reflecteix en un 80% d'adhesions en totes les enquestes. El dret a decidir el propi futur és una exigència que ningú, des de supòsits democràtics i amb un coneixement de la història pot negar a Catalunya. Des de la seva formació a principis de l'Edat Mitjana Catalunya ha estat i ha demostrat sempre la seva voluntat de seguir essent un Estat. Va funcionar com a Estat en tots els períodes en què la seves institucions no han estat aniquilades per la força. I en anys de submissió i ocupació, sempre ha mantingut la seva voluntat de ser. Ningú que es consideri demòcrata i és guï per un criteri recte pot posar en dubte que Catalunya és un subjecte de drets nacionals i entre ells el dret a convocar un referèndum final en què els catalans puguin ratificar la seva voluntat de convertir-se en un país independent dins la Unió Europea en el

marc de l'actual Full de ruta que ens portarà a la plena sobirania. Aquest instrument s'utilitzarà amb totes les garanties democràtiques.

La voluntat majoritària de convocar aquest referèndum definitiu ha produït moltes respostes esperançadores. La més significativa va ser la consulta participativa del 9 de novembre 2014 que tot i la falta d'un marc jurídic que li donés suport i desafiant les amenaces que venien del govern d'Espanya i de la Judicatura va tenir una participació i un resultat aclaparadors en favor de la independència de Catalunya.

Mentre la crisi de govern a Espanya s'allarga, el procés tira endavant amb una majoria sobiranista en el Parlament, en la qual participem activament dins Junts pel Si, que treballa en l'elaboració de les lleis de desconexió.

El govern de l'Estat segueix impugnant davant del Constitucional tot el que emana de les institucions catalanes i aquells que defensaven una via més agressiva contra el nostre autogovern semblen estar expectants a veure com es desenvolupen els esdeveniments.

Des del socialisme espanyol el desconcert és el que ha marcat la seva reacció front a l'evolució de Catalunya. Des de la negació inicial han passat a elaborar projectes federalistes bàsicament inconcrets que arriben tard i són del tot insuficients: Aquesta falta de visió és la que domina amb estranya unanimitat en els comentaris de la premsa estatal i en els debats polítics de Madrid. Per no afrontar racionalment algunes comparacions pertinents com el capteniment de Canadà, Regne Unit o Sèrbia en les qüestions de Quebec, Escòcia o Montenegro o, per no aplicar una anàlisi històrica rigorosa, prefereixen comentar la situació a Catalunya com una "deriva" o una "anomalia". I tot això en mig d'un silenci quasi unànime dels intel·lectuals espanyols.

Catalunya s'enfronta a una situació en què les seves demandes no han estat ateses pels últims governs que se senten forts gràcies al suport del PSOE i Ciutadans, per negar les peticions d'un plebiscit. Estem demostrant des de Catalunya que s'equivoquen. No adverteixen fins a quin punt el sentiment que només els catalans tenim dret a decidir sobre el nostre futur ha arrelat a tots nivells. Les mobilitzacions de la societat civil en favor de la independència són constants. La voluntat expressada des de les marxes i les manifestacions i des dels camps d'esport de manera constant i sistemàtica, les reunions polítiques, les festes populars... són l'expressió d'una Catalunya que ha donat un pas endavant. En els mitjans de comunicació d'aquí el debat és també constant i prioritari. Cal que des de l'esquerra adoptem un paper capdavanter en la consolidació d'aquesta Catalunya-Estat obligant als governs espanyols a cedir en la nostra pretensió democràtica.

Mentrestant hem de treballar per variar l'actual correlació de forces fent entrar més actors en el procés, difonent mitjançant el diàleg i la mobilització les nostres raons. Hem d'aconseguir que per mitjans democràtics amb un treball constant impulsat per la Conselleria d'Afers Exterior del Govern, amb l'acció de la Diplomàcia Pública i de la Diplomàcia Civil augmenti la pressió sobre el poder executiu espanyol per tal que hagin de pactar amb Catalunya un desenllaç acordat. Espanya només acceptarà això quan arribi a la conclusió que fer-ho és la millor solució si no volen caure en el desprestigi més absolut.

Cal canviar la correlació de forces i per fer-ho cal parlar amb tots els actors econòmics i socials possibles, amb els creadors d'opinió, amb les institucions transnacionals amb interessos a Espanya i a Catalunya, cal parlar amb organitzacions culturals i amb col·lectius ciutadans.

Cal també millorar la correlació de forces entre els ciutadans de Catalunya. La celebració del plebiscit presentat com a tal o com a aprovació de la nova Constitució Catalana serà un dels triomfs més importants de la nostra història col·lectiva. Si ara som el 80% els que ho demanen cal que aquesta xifra s'incrementi i creixi.

Portar endavant el full de ruta acordat i treballar de forma intensa i sistemàtica per ampliar l'espai sobiranista serà un triomf col·lectiu de tots els catalans. I estem segurs que l'obtenció d'aquesta fita marcarà també la consolidació d'una esquerra forta sotmesa només als interessos de la gent de Catalunya, una esquerra que doni resposta als grans reptes que té per davant la construcció des d'una perspectiva progressista de la Catalunya-Estat concretada en la República Catalana. De forma immediata pensem que cal convocar el Pacte pel Dret a decidir, com el millor instrument per relançar el full de ruta amb un ampli consens.

LA VOLUNTAT MAJORITÀRIA DEL MOVIMENT D'ESQUERRES EN LA CATALUNYA D'AVUI

MES és abans de res un moviment que vol contribuir a que siguin les forces d'esquerra amb el seu compromís ètic en favor de la gent treballadora i de la classe mitjana més dinàmica, els que marquin el ritme i els que configuren el futur de la Catalunya-Estat.

Entre nosaltres hi ha, efectivament, molts socialistes de tots els indrets de Catalunya i encara volem que n'hi hagi més. Entre nosaltres també hi ha, i encara volem que n'hi hagi més, moltes persones de totes les edats que mai han militat en partits però que creuen que en el context de l'actual situació és arribat el moment d'actuar. Ens preocupen la política i l'economia però també ens preocupa la cultura que és el que permet que els pobles mostrin el millor

d'ells mateixos i ens preocupa el civisme perquè només valors positius siguin els dominants en la nostra vida comunitària.

En política el Moviment d'Esquerres es reclama successor i seguidor de la ja llarga tradició de l'esquerra catalana que ha tingut un paper capdavanter en el manteniment dels ideals que han configurat el catalanisme polític i que ha aconseguit que en importants períodes de la nostra història les decisions públiques es prenguessin en favor dels interessos de la gent i no de l'oligarquia.

Lairet, Macià, Companys, Serra Moret, Rovira, Campmany, Reventós, Pallach, Maragall, són noms que sempre seran un referent que aportarà inspiració a les nostres decisions.

MES Moviment d'Esquerres no parteix de zero. Estem presents en el Parlament de Catalunya i en el Parlament Europeu. Venim d'unes eleccions municipals a les quals vam decidir presentar-nos malgrat comptar només amb tres mesos de vida com a organització.

Aquesta decisió va estar motivada per diversos elements. El primer i més important és que el municipalisme és la nostra raó principal d'ésser, i per tant, no tindria sentit que no haguéssim concorregut en aquesta convocatòria electoral. Pensem Catalunya en termes de xarxa de ciutats, i creiem que són els municipis els primers garants de la proximitat del poder a les persones i de la qualitat i del manteniment de l'Estat del benestar.

En segon terme, però no menys important, és que el mapa de municipis on vam presentar candidatura (133 en total), sols, amb coalició amb ERC o amb ICV-EUiA, demostra que la nostra implantació al territori ha estat equilibrada. El Moviment d'Esquerres ha volgut actuar de baula i de xarnera entre les diferents sensibilitats del país amb l'objectiu d'eixamplar la base del sobiranisme i de les polítiques d'esquerres; enfront d'aquells que practiquen el lerroxisme, d'una banda; o dels que es conformen amb un sobiranisme per a l'autoconsum dels ja convençuts.

En aquest sentit, estem satisfets amb els resultats: he obtingut un total de 106 regidors i regidores: 47 a la demarcació de Girona, 10 a Tarragona, 31 a Lleida i 18 a Barcelona. De tots aquests, 37 els hem aconseguit en solitari; 60 en coalició amb ERC i 7 en coalició amb ICV.

Moviment d'Esquerres va néixer el 24 de gener de 2015 de la confluència de NECat i del Moviment Catalunya. El seu objectiu és dotar a la política catalana d'una organització d'esquerres, forta i amb voluntat majoritària. Va sorgir donant resposta al desig de milers de catalans que exigien el dret a decidir per retornar a una Catalunya-Estat en què tinguem plena sobirania. I va néixer també perquè en la Catalunya del futur el creixement econòmic sigui

en benefici de tots i on la salvaguarda de l'estat del benestar, l'educació i les polítiques culturals, no quedin segrestades per una dreta insolidària i privatitzadora. Sabem que aquest objectiu només l'impulsarà un partit socialista fort amb una ideologia renovada que combati l'actual dictadura dels mercats i que sigui radical en la defensa de Catalunya i la democràcia.

Som abans de res un moviment que vol contribuir a que siguin les forces d'esquerra, amb el seu compromís ètic en favor de la gent treballadora i de la classe mitjana, les que liderin el futur immediat de Catalunya.

Som socialistes, municipalistes, sobiranistes, europeistes i internacionalistes amb una clara preocupació mediambiental. Volem deixar ben palesa l'autonomia del nostre projecte. El creixement constant del nombre dels nostres militants i simpatitzants, la distribució de la nostra presència en totes les circumscripcions catalanes, avalen la necessitat d'un partit socialista d'obediència només catalana de vocació majoritària.

Creixem i seguirem creixent amb la voluntat de millorar la societat i culminar el procés català. Creiem que només molta gent, una vertadera multitud en marxa podrà capgirar l'actual situació política i només una multitud de catalans podrà aconseguir que Catalunya exerceixi les cotes de sobirania que desitja. Per això és d'interès prioritari per nosaltres confluïr en la configuració d'aquesta força amb tots els grups i amb totes les persones a qui impulsin objectius semblants. Ens dirigim als moviments socials, als grups polítics, a les agrupacions veïnals, a les d'estudiants, als que en els pobles treballen en el si de les associacions socials, culturals i esportives, als intel·lectuals, mestres, professors, empleats autònoms perquè trobem entre tots el punt de confluència per donar vida a aquesta multitud pel canvi.

Per part nostra utilitzarem totes les estratègies a l'abast i creiem en la paraula per consolidar-nos i per créixer i per això ens proposem difondre les nostres idees i els nostres discursos per contacte directe i per tots els espais que ofereix Internet: webs, xarxes socials i totes les aplicacions que ens permetin multiplicar les nostres interaccions amb la gent.